

[Grethe Philip.]

bevillingssystemet fungerer og fungerer helt ud til de yderste led, og for forståelse af sammenhængen fra den enkelte bevilling over til hele den store samlede offentlige økonomi, som folketinget og kun folketinget har det endelige ansvar for.

Det er mit indtryk, som måske kan bekræftes af andre, at der er store forskelle fra administrationsgren til administrationsgren med hensyn til, i hvilken grad alt dette, om jeg så må sige, sidder i rygmarven på embedsmændene fra chefen lige ned til yngste sekretær. Det må være en opgave for forvaltningshøjskolen at medvirke til en slags indoktrinering, vil jeg have lov til at kalde det, af formålet med vort bevillingssystem og reglerne for dets udøvelse.

Det kan ikke undgås, at der stadig vil opstå tilfælde, hvor der er en vis konflikt mellem ønsket om, at statsadministrationen skal behandle sagerne hurtigt, og kravet om overholdelse af bevillingssystemets regler. Det kommer særlig tydeligt frem, hvor der kan være tale om ikke at lade et godt tilbud, køb eller lejemål f. eks. gå fra sig. Derfor er der, som hr. Ømann nævnte i sin begrundelse for socialistisk folkepartis forespørgsel, behov for særligt at overveje bevillingssystemets regler for dette område, så fornøden smidighed kan opnås. Men det noget tungere maskineri via bevillingsmyndighederne er nødvendigt som et hovedprincip; det er dette princip, der sikrer, at de samlede statsudgifter kan holde sig inden for rammerne, således som de er afstukket i finansloven af den økonomiske politik, der ønskes ført.

Det er mit håb, at debatten i dag vil tilskynde regeringen til intensive overvejelser om de administrativt-bevillingsmæssige spørgsmål, og at man hurtigt vil skride til handling med klarlægning af kompetenceforhold og til større smidiggørelse og øget effektivisering af administrationen.

Ømann: Først til den socialdemokratiske forespørgsel. Jeg skal ikke nægte, at jeg blev lidt overrasket, da jeg først så den. Den fastslog en overtrædelse, den beskrev et gerningsindhold, til trods for at beretningen jo ingen vurdering har anlagt eller skulle anlægge på det, der var sket, men blot var en optegnelse af det, der var fore-

gået. Det er vel lidt tidligt at fælde en dom på dette grundlag, så længe man ikke har spørgsmålet klaret om f. eks. den subjektive tilregnelser, om grov uagtsomhed, om forsæt eller kun simpel uagtsomhed, og det tilkommer vel ikke folketinget at fungere som nogen folkedomstol.

Dernæst var jeg lidt betænkelig ved den begrænsning, som forespørgslen indeholdt, idet der jo også er foregået ting andre steder end i boligministeriet, som det kunne være interessant at få en bedømmelse af; også finansministeren har jo været til samråd i finansudvalget.

Endelig medtager beretningen ingenting om ministrenes forhold til finansudvalget, og det er jo sådan set beretningen, der er grundlaget og forudsætningen for forespørgslen.

Men jeg må sige, at disse betænkeligheder har jeg ikke mere, efter at jeg har hørt hr. K. Axel Nielsens begrundelse for forespørgslen, og især efter at jeg har set det socialdemokratiske dagsordensforslag, som jo opretter de mangler, der kunne være ved forespørgslen. Jeg synes nemlig, det er logisk at sige, at her har vi en beretning, der kun fastslår de objektive ting, men derved kan vi jo ikke stoppe op, og vi kan i særdeleshed ikke lade regeringen tage de konsekvenser, der er at tage, for den er inkompetent, den er selv part i sagen. Derfor må vi gå videre og bede andre om at foretage en vurdering af det, der er foregået. Jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for den af socialdemokraterne foreslåede dagsorden.

Jeg er endvidere i den situation, at jeg kan takke flere af de ordførere, der har talt, for de bemærkninger, der er gjort til SF's forespørgsel. Det skulle jo nødvendigvis være sådan, at de tanker, den er bygget på, skulle druknes i velvillige ord, for denne sag er langt for stor til, at den blot skal henlægges. Jeg kunne være bange for, at vi skulle komme til at fremstå som støtteparti for regeringen. Jeg er dog mindre betænkelig, efter at jeg har hørt statsministerens bemærkninger til forespørgslen, hans svar, for dér var der sandelig ikke stor forståelse for omfanget af de spørgsmål, der her rejses, hvor det drejer sig om strukturen i administrationen, og hvor det drejer sig om en reform af selve beslutningsprocesserne.

Bevillingssystemet er jo en del af disse